

Nr. M/2299 Rep.

Vonnis van 27.03.2012

**DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG VAN HET ARRONDISSEMENT KORTRIJK,
PROVINCIE WEST-VLAANDEREN, DERDE KAMER MET EEN RECHTER,
RECHTSPREKEND IN BURGERLIJKE ZAKEN.**

In de zaak 09/2100/A (a9z)

DE GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR
bevoegd voor het grondgebied van de Provincie

- woonst kiezende ten kantore van meester
hierna vermeld,
- EISER -
- vertegenwoordigd door en pleitend meester loco
meester , beiden advocaat te

tegen :

1.
 - ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder
nummer
 - met vennootschapszetel te
2. zaakvoerder,
 - geboren te op
 - wonende te
- VERWEERDERS -
- vertegenwoordigd door en pleitend meester
advocaat te

Gelet op de artikelen 2 en volgende van de taalwet van 15 juni 1935.

Bij dagvaarding betekend op 29 mei 2009 door het ambt van gerechtsdeurwaarder met
standplaats en uitgebreid bij besluiten neergelegd ter griffie op 30 december 2011
vordert eiser:

- het herstel in de oorspronkelijke staat binnen de zes maanden na het in kracht van gewijsde gaan van het tussen te komen vonnis, hetgeen impliceert:
 - het afbreken van de volledig wederrechtelijk uitgevoerde woning, inclusief de funderingen en de aangebrachte nutsleidingen op voormelde site;
 - het verwijderen van alle materialen van het terrein naar een daartoe bestemde stortplaats;
- de bijkomende veroordeling van de dwangsom van 459,79 euro per dag vertraging en per verwerende partij in de niet-uitvoering van het bevel en tevens te zeggen voor recht dat deze termijn enkel gekoppeld is aan de hoofdveroordelingen geenszins een toepassing is van artikel 1385 bis Ger.W.;

- te zeggen voor recht dat, ingeval de werken niet binnen de gevorderde termijn van zes maanden zouden gerealiseerd zijn, de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen worden gemachtigd om van ambtswege in de uitvoering te voorzien;
- verweerders te veroordelen tot de kosten van het geding, ondergeschikt omtrent de rechtsplegingsvergoeding volgende prejudiciële vraag aan het grondwettelijk Hof te stellen:
 - *"Schendt artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek (voor de wijziging ervan bij de wet van 21 februari 2010) de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in zoverre de burgerlijke rechter krachtens dit artikel een rechtsplegingsvergoeding kan opleggen aan het Vlaamse Gewest, vorderend of handelend in naam van het algemeen belang, terwijl dit conform artikel 162 bis Sv onmogelijk is voor de strafrechter?"*
- het vonnis uitvoerbaar te verklaren bij voorraad niettegenstaande alle verhaal, zonder borgstelling en met uitsluiting van het kantonement.

Bij synthesebesluiten neergelegd ter griffie op 30 december 2011, vorderen verweerders dat:

- in hoofdde, voor recht zou worden gezegd dat de vordering van eiser verjaard is;
- in ondergeschikte orde, de vordering zou worden voorgelegd voor eensluidend advies aan de Hoge raad voor het Handhavingsbeleid;
- in uiterst ondergeschikte orde, aan verweerders voorbehoud zou worden verleend teneinde standpunt in te nemen inzake de gevorderde herstelmaatregelen, inbegrepen de gevorderde toepassing van de dwangsom.

De raadslieden hebben de zaak in openbare terechtzitting van 10 januari 2012. De rechtbank heeft kennis genomen van het bundel van de rechtspleging en de besluiten en stukken werden ingezien.

De debatten werden gesloten.

1. Voorwerp van de vordering en relevante feiten

Op 21 april 1993 heeft een aanvraag gedaan voor het bouwen van een woning in agrarisch gebied, gelegen in de Deze aanvraag werd door de gemachtigde Ambtenaar gunstig geadviseerd (cfr. kafi I stuk 2 bundel eiser). De bouwvergunning werd door afgeleverd op 9 juni 1993 (cfr. kafi I stukken 3 en 4 bundel eiser).

Op 26 april 1995 vroeg tweede verweerder een vergunning tot het bouwen van een eengezinswoning bij een hobbylandbouwbedrijf op voornoemd perceel aan (cfr. kafi II stuk 1 bundel eiser). De Gemachtigde ambtenaar heeft deze bouwaanvraag ongunstig geadviseerd (cfr. kafi II stuk 5 bundel eiser). Het College van Burgemeester en Schepenen van heeft de bouwvergunning geweigerd op 13 september 1995 (cfr. kafi II stuk 6 bundel eiser).

Op 27 september 1995 vroeg tweede verweerder een vergunning tot het verbouwen van een vergunde woning door herschikking van een bestaand complex binnen het bestaande volume van 1.151 m³ aan (cfr. kafi III stuk 1 bundel eiser). Op de zitting van 25 oktober 1995 verleende het College van Burgemeester en Schepenen een gunstig advies voor de bouwaanvraag en verleende op 16 januari 1996 de bouwvergunning (cfr. kafi III stuk 3 bundel eiser).

Bij proces-verbaal van 9 oktober 1996 stelde de gemeentelijke politie van vast dat de werken werden uitgevoerd in strijd met de afgeleverde bouwvergunning. Op 9 oktober 1996 werden de werken stilgelegd en deze stillegging werd op 11 oktober 1996 door de burgemeester

bekrachtigd (cfr. kafi IV stuk 3 en 4 bundel eiser).

Op 30 oktober 1996 dient tweede verweerder een verzoek tot regularisatie in voor het vervangen en verbouwen van een bestaande woning bij het hobbylandbouwbedrijf (cfr. kafi V stuk 1-5 bundel eiser). Deze aanvraag wordt door het College van Burgemeester en Schepenen op 3 februari 1997 gunstig geadviseerd (cfr. kafi V stuk 6 bundel eiser). De gemachtigde ambtenaar heeft dit advies evenwel ongunstig geadviseerd om reden dat het perceel niet gelegen is in een bij besluit goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of binnen het gebied van een behoorlijk vergunde verkaveling. Het ontwerp was niet in overeenstemming met de wettelijke bepalingen en/of niet verenigbaar met zijn onmiddellijke omgeving en met de goede plaatselijke aanleg (cfr. kafi V stuk 11 bundel eiser). Op 2 september 1997 vorderde de gemachtigde ambtenaar het herstel in de oorspronkelijke staat (cfr. stuk 2 bundel verweerdere). Op 22 november 2001 werd een aangepaste herstellvordering in vervanging en aanvulling van de vordering van 2 september 1997 bij het parket ingeleid (cfr. kafi VII bundel eiser).

Op 31 januari 2003 deed eerste verweester een regularisatie-aanvraag, welke bij beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen ongunstig werd geadviseerd op 9 juli 2003 (cfr. kafi VI stuk 8 bundel eiser). Blijkbaar heeft eerste verweester tegen deze beslissing beroep ingesteld bij de Bestendige Deputatie op 14 augustus 2003 (cfr. stuk 4 bundel verweerdere) maar werd op heden - na bijna 9 jaar - nog steeds geen beslissing bekomen.

2. Beoordeling

2.1. Wat de toelaatbaarheid betreft, stelt de rechtbank vast dat de dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor te op 8 juni 2009.

Aangezien de zaak werd ingeleid op 29 mei 2009, dit is voor de nieuwe VCRO, was een positief advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid nog niet nodig.

2.2. Op basis van de voorliggende stukken, stelt de rechtbank vast dat eiser een herstellvordering heeft ingediend bij het Parket van de Procureur des Konings op 22 november 2001. De beslissing van het parket is in deze van belang teneinde te weten of deze vordering al dan niet zonder gevolg werd gerangschikt en op welke grond.

Eiser zal de nodige stukken aan het bundel willen toevoegen.

Tevens komt het de rechtbank vreemd voor dat er na negen jaar nog geen beslissing is genomen door de Bestendige Deputatie aangaande het beroep tegen het ongunstig advies omtrent het verzoek tot regularisatie. Verweerdere zullen daartoe de nodige informatie inwinnen en de beslissing van de Bestendige Deputatie dienaangaande samen met de motivering aan de rechtbank willen voorleggen.

De debatten dienen in die zin te worden heropend.

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Wijzende op tegenspraak;

Alvorens verder ten gronde te oordelen;

